

STATLIGT STÖD

C 27/95 (ex NN 45/95)

Frankrike

(95/C 284/05)

(Text av betydelse för EES)

*(Artiklarna 92–94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)***Kommissionens tillkännagivande enligt artikel 93.2 i Romfördraget till medlemsstaterna och berörda parter om Frankrikes förslag om stöd till Beaulieugruppen för företagets planerade investering i ny anläggning för produktion av mattväv och mattor som skall uppföras i Maubeuge, Nord-Pas-de-Calais**

Genom det brev som återges nedan har kommissionen underrättat Frankrikes regering om sitt beslut att inleda det förfarande som avses i artikel 93.2 avseende förslaget.

”I februari 1994 underrättades kommissionen om Beaulieugruppens avsikt att begära stöd till en ny anläggning för produktion av syntetfibrer som skulle ligga i Douvrin nära Béthune i regionen Nord-Pas-de-Calais. I ett brev av den 14 mars 1994 begärde kommissionen att den franska regeringen skulle inkomma med sina synpunkter.

Den 29 mars 1994 hölls ett möte mellan kommissionens tjänstemän och franska regeringens tjänstemän, vilka bekräftade att Beaulieugruppen hade ansökt om investeringsstöd på cirka 368 000 000 franska franc till tre nya fabriker som skulle anläggas i Nord-Pas-de-Calais. Polypropylen, kontinuerligt fibergarn i bulk (PP-BCF) skulle tillverkas i den första, och garnet skulle vävas i den andra och tredje fabriken vid tillverkning av mattväv och mattor. Den franska regeringen ansåg att det förelåg underkapacitet i fråga om tillverkning av PP-BCF inom EES och förband sig att lämna fullständiga upplysningar om investeringen, så att kommissionen skulle kunna fastställa i vilken utsträckning ett eventuellt investeringsstöd skulle omfattas av gemenskapsreglerna för stöd till syntetfiberindustrin⁽¹⁾ och gemenskapens system för stöd till textilindustrin⁽²⁾ eller båda.

Till följd av annan information som kommissionen erhöll vid denna tidpunkt begärde den också i ett brev av den 5 april 1994 besked av den belgiska regeringen, om Beaulieugruppen hos dem hade ansökt om ett stöd för en investering av den typ som den franska regeringen beskrev. I ett brev av den 15 april 1994 förklarade den belgiska regeringen att den inte erhållit en sådan ansökan.

I ett telefax av den 12 april 1994 informerade den franska regeringen kort om föregående steg i produktionskedjan vid tillverkning av PP-BCF samt lämnade upplysningar om Beaulieugruppens produktion av mattor av polyamid och polypropylen. Dessutom lovade den franska regeringen per telefon den 19 april 1994 att lämna fullständiga upplysningar.

I juni 1994 rapporterade en fransk tidning att Beaulieugruppen hade beslutat att uppföra nya produktionsenheter i Feignies nära Maubeuge i regionen Nord-Pas-de-Calais. I den första fabriken skulle PP-BCF-garn vävas för tillverkning av mattväv och i den andra skulle mattor tillverkas. Den totala investeringskostnaden angav till cirka 170 000 000 franska franc och det meddelades att nästan 200 arbetstillfällen skulle skapas. På samma gång rapporterade en belgisk tidning att den ifrågavarande investeringen skulle ske i Douvrin och innebära uppförandet av två nya produktionsenheter för PP-BCF och mattgarn i bulk av polyamid. Den totala kostnaden angavs på nytt till cirka 170 000 000 franska franc, vilket motsvarar 1 000 000 000 belgiska franc, och närmare 200 arbetstillfällen skulle skapas.

Med hänsyn till dessa rapporter begärde kommissionen i ett brev av den 30 juni 1994 att den franska regeringen skulle lämna ett uttömmande svar på dess förfrågningar.

I juli 1994 erhöll kommissionen ett formellt klagomål om det uppenbara förslaget att bevilja stöd till Beaulieugruppen.

I ett brev av den 20 juli 1994 underrättade den franska regeringen formellt kommissionen att Beaulieugruppen förde diskussioner med de behöriga myndigheterna om en möjlighet att ansöka om regionalt stöd till två nya fabriker för tillverkning av mattor, vilka skulle uppföras i Maubeuge med produktionsstart 1995. De franska myndigheterna hade meddelat företaget att de skulle vara

⁽¹⁾ EGT nr C 346, 30.12.1992, EGT nr C 224, 12.8.1994.

⁽²⁾ Meddelande till medlemsstaterna i juli 1971 (SEK(71) 363 slutl.) och brev till medlemsstaterna SG(77) D/1190 av den 4 februari 1977 samt bilaga (Dok. SEK(77) 317), 25.1.1977.

välvilligt inställda till en ansökan om stöd för de två fabriker, men att ett stöd dock inte skulle beviljas om det bröt mot gemenskapsreglerna för syntetfiber. Inget beslut har ännu fattats.

I ett brev av den 28 juli 1994 begärde kommissionen ytterligare upplysningar, eftersom den inte kunde fastställa huruvida stödet skulle falla inom ramen för gemenskapsreglerna för syntetfiber, textilsystemet eller båda.

Genom ett brev av den 9 augusti 1994 begärde den franska regeringen ytterligare tidsfrist för att besvara kommissionens förfrågningar, vilket kommissionen godkände genom ett brev av den 19 augusti 1994. Genom ett brev av den 9 september 1994 uppgav den franska regeringen att de inte hade möjlighet att lämna fullständiga upplysningar om företagets ansökan om stöd enligt regionplanprogrammet (*Prime d'Aménagement du Territoire*) i form av ett anslag motsvarande ett högre belopp än det högsta beloppet på 50 000 franska franc per skapat arbetstillfälle. Programmet i fråga hade godkänts av kommissionen i oktober 1984⁽¹⁾. Då Maubeuge är ett Mål-1 område, avsåg de franska myndigheterna att bevilja ett nettoanslag på upp till 25 %. Investeringskostnaderna beräknades nu vara cirka 100 000 000 franska franc för var och en av de två fabriker, och totalt skulle cirka 200 nya arbetstillfällen skapas. Den franska regeringen förband sig att hålla kommissionen underrättad om utvecklingen.

I ett brev av den 22 december 1994 påminde kommissionen den franska regeringen om att medlemsstaterna enligt gemenskapsreglerna för syntetfiber var skyldiga att anmäla varje avsikt att bevilja stöd, oavsett i vilken form, till producenter av syntetfibrer genom anslag till sådan verksamhet, även om stödet skulle beviljas enligt ett program som kommissionen tidigare hade godkänt.

Kommissionen fastslog att enligt tillgänglig information föreföll det som om de verksamheter som direkt skulle gynnas av det föreslagna stödet, var tillverkning av fibrer som levererats från nyligen installerade enheter tillhörande den eventuella mottagaren av stödet. Eftersom det föreslagna stödet föreföll utgöra ett indirekt produktionsstöd skulle det falla inom ramen för gemenskapsreglerna. Kommissionen konstaterade också att det föreslagna stödet även kunde omfattas av textilsystemet. Därför begärde kommissionen att den franska regeringen på

nytt skulle överväga sin ståndpunkt och meddela storleken på det föreslagna stödet samt fastslog att stödet annars skulle anses vara oanmält och att kommissionen skulle vidta lämpliga åtgärder för detta.

Genom ett brev av den 8 februari 1995 försäkrade den franska regeringen på nytt att den inte hade för avsikt att bevilja stöd till Beaulieugruppen som ett direkt stöd till en ny produktionsanläggning för PP-BCF-garn. Den totala investeringskostnaden som det planerade stödet skulle omfatta var nu osäkert, varför stödbeloppet även var obestämt. Dessutom bestred de kommissionens åsikt att varje stöd som var ett direkt stöd till produktion av mattväv och mattor skulle utgöra indirekt stöd till produktion av PP-BCF-garn på grund av att för det första en sådan tolkning inte skulle överensstämma med behandlingen av förslag om beviljande av stöd till verksamheter längre fram i produktionskedjan vid ståttillverkning, och för det andra skulle de berörda anläggningarna ligga mer än 10 mil från varandra. Slutligen fastslog de att med ledning av den information som Beaulieugruppen överlämnat även de var ur stånd att avgöra om de investeringar som skulle omfattas av det planerade stödet skulle falla inom ramen för textilsystemet eller ej. De försäkrade dock på nytt att stöd endast skulle beviljas företaget om detta var i överensstämmelse med gällande bestämmelser för statliga stöd.

I artikel 92.1 i Romfördraget fastställs principen att stöd, förutom när annars tillåtligt, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrens genom att gynna vissa företag eller produktionen av vissa varor, i den mån detta påverkar handeln mellan medlemsstaterna, är oförenligt med den gemensamma marknaden. På samma sätt fastställs i artikel 61.1 i EES-avtalet att, utom när annars tillåtligt, sådant stöd är oförenligt med EES-avtalet.

Förslaget att bevilja stöd till Beaulieugruppen utgör otvivelaktigt stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet, eftersom det skulle ge företaget möjlighet att genomföra investeringen i fråga utan att bära hela kostnaden. Enligt tillgänglig information tycks de halvfabrikat och slutprodukter av investeringen som kommer att gynnas av det föreslagna stödet, vara polypropylengarn som inte erbjuds i detaljhandeln (nummer 5402 39 10) respektive mattor av polypropylen och andra golvbeläggningar (nummer 5703 30 11). Eftersom det förekommer handel inom gemenskapen med både halvfabrikat och slutprodukter (45 000 ton respektive 60 000 ton under 1992), förefaller det därför som om det föreslagna stödet skulle snedvrída konkurrensen och påverka handeln enligt artikel 92.1 i Romfördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet.

(¹) EGT nr L 11, 12.1.1985, s. 28.

I artikel 92.2 och 92.3 i Romfördraget och likaså artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet beskrivs de förhållanden under vilka sådant stöd är och kan vara tillåtet.

Det undantag som föreskrivs i artikel 92.3 c avser stöd för utveckling av vissa ekonomiska områden eller verksamheter där sådant stöd inte negativt påverkar handelsvillkoren i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset.

Maubeuge är beläget i Nord-Pas-de-Calais, en region som omfattas av regionstöd i kraft av artikel 92.3 c i Romfördraget och en av de regioner som är berättigad till stöd enligt Mål-1 för strukturfonderna.

Genom att skapa cirka 200 arbetstillfällen skulle det föreslagna stödet gynna utvecklingen av Maubeuge. Det skulle dock endast uppfylla villkoren i artikel 92.3 i Romfördraget, om det föreföll som om det inte skulle skada handelsvillkoren i en utsträckning som skulle strida mot det gemensamma intresset.

Genom sitt beslut 85/18/EEG av den 10 oktober 1984 godkände kommissionen det regionala stödprogrammet såsom förenligt med den gemensamma marknaden i kraft av artikel 92.3 i Romfördraget. Domstolen har fastställt (*) att, när ett allmänt stödprogram har blivit godkänt, behöver de enskilda åtgärderna för dess genomförande inte anmälas till kommissionen, om kommissionen inte har utfärdat vissa förbehåll om detta i sitt beslut. I artikel 7 i beslutet om godkännande av programmet i fråga fastslog kommissionen att det skedde med beaktande av gällande och framtida tillämpningsföreskrifter för beviljande av regionstöd för tertiära verksamheter eller forskningsaktiviteter eller gällande eller framtida särskilda regler om stöd till speciella industrier.

De villkor som gäller för beviljande av stöd till tillverkare av syntetiska fibrer för att främja dessa verksamheter har sedan 1977 fastställts i en kod, vars villkor och omfattning har ändrats med tiden, den sista ändringen skedde 1992. Kommissionen skall därför först bedöma om gemenskapsreglerna är tillämpliga på det föreslagna stödet eller inte.

Medan den franska regeringen har vidhållit att den exakta investeringskostnad för vilken stöd planeras fortfa-

rande inte har fastslagits, skulle enligt vad som anförs ovan investeringarna omfatta aktiviteter senare i produktionskedjan vid tillverkningen av PP-BCF-garn, men det förefaller som om det garn som skulle behandlas i dessa aktiviteter skulle framställas av den nya produktionsenhet som installeras av den eventuella stödberättigade.

Enligt gemenskapsreglerna skall medlemsstaterna anmäla alla förslag om beviljande av stöd, oberoende av stödets form, till tillverkare av syntetiskt fiber för att gynna sådan verksamhet. Detta är ett allmänt villkor som skall uppfyllas, även när stödet i fråga skulle beviljas enligt ett program som kommissionen redan har godkänt. Alla förslag om beviljande av stöd genom direkt stöd till produktion av syntetiska fibrer faller automatiskt inom ramen för gemenskapsreglerna och skall anmälas. Förslag som gäller stöd till verksamheter längre fram i produktionskedjan, såsom marknadsföring eller bearbetning, t.ex. vävning eller spinning, kan utgöra indirekt stöd och skall därför anmälas till kommissionen, om fibrerna skulle levereras från nyligen antingen den eventuella stödberättigade eller ett annat företag i den företagsgrupp som det tillhör. Anmälan om dessa förslag skall ske utan att påverka frågan om det föreslagna stödet verkligen skulle utgöra ett produktionsstöd eller inte, i vilket fall det skulle vara i överensstämmelse med gemenskapsreglerna.

Det förefaller därför som om det föreslagna stödet skulle utgöra ett indirekt stöd till produktion av PP-BCF-garn och att det därför skulle ha anmälts till kommissionen i enlighet med gemenskapsreglerna för syntetiska fibrer.

Den franska regeringens motargument i ett brev av den 8 februari 1995 kan inte godkännas.

För det första är kommissionens undersökning av förslag om beviljande av stöd inom en sektor som omfattas av vissa åtgärder inte relevant för undersökningen av stöd till en sektor som omfattas av andra sådana åtgärder. I varje fall skall naturligtvis förslag om beviljande av stöd till projektering av stålproduktion ingå inom ramen för särskilda stålsektorer som inte omfattas av EKSG-fördraget (2).

För det andra är det faktum att anläggningarna inte är belägna på samma plats ovidkommande vid en bedömning av huruvida ett förslag att bevilja stöd för att direkt gynna aktiviteter längre fram i produktionskedjan av syntetfibrer utgör indirekt stöd av sådan produktion.

(*) Ärende C-47/91. Domstolsbeslut av den 5 oktober 1994. Ännu ej offentliggjort.

(2) EGT nr C 230, 13.12.1988.

Därför skall kommissionen i sin bedömning, om förslaget att bevilja stöd till Beaulieugruppen för de aktuella investeringarna uppfyller villkoren i artikel 92.3 c i Romfördraget, beakta om stödet utgör indirekt produktionsstöd av PP-BCF-garn eller ej. Om så är fallet och det därmed omfattas av gemenskapsreglerna skall kommissionen sedan avgöra huruvida det föreslagna stödet är förenligt med gemenskapsreglerna.

På den första frågan, under förutsättning att bland annat den genomsnittliga graden av kapacitetsutnyttjandet för befintliga tillverkare av detta garn förblir låg och var cirka 77 % under 1992, skulle det vara möjligt för företaget att erhålla garnet i fråga från en annan tillverkare och därigenom medverka till ett förbättrat genomsnittligt kapacitetsutnyttjande i stället för att själv investera i nya produktionsanläggningar. Med hänsyn till detta kan kommissionen på grundval av tillgänglig information fastställa att stödet skulle förefalla utgöra indirekt stöd till produktion av PP-BCF-garn och att det därför faller inom ramen för gemenskapsreglerna.

På den andra frågan fastställer gemenskapsreglerna de kriterier som skall tillämpas när kommissionen undersöker förslag som faller inom ramen för gemenskapsreglerna och anger bland annat att ett godkännande av investeringsstöd i samtliga fall är beroende av en betydande minskning av produktionskapaciteten hos den eventuella stödberättigade och att företag bör självfinansiera varje investering avseende utökning eller underhåll av den produktionskapacitet som de finner nödvändig för att anpassa sin produktion till marknadens krav och den tekniska utvecklingen.

Det förefaller som om det föreslagna stödet skulle utgöra indirekt stöd till införande av ny produktionskapacitet, och det finns inget bevis på att en konsekvent kapacitetsökning skulle bli ytterligare kompenserad genom samtidig kapacitetsminskning inom EES av den eventuella stödberättigade. Det tycks därför som om det föreslagna stödet omöjligt kan vara förenligt med gemenskapsreglernas grundläggande krav, dvs. att det skall medverka till en väsentlig minskning av produktionskapaciteten, och följaktligen är stödet inte förenligt med gemenskapsreglerna.

Dessutom kan det föreslagna stödet omfattas av textilsystemet.

Därför skulle det föreslagna stödet sannolikt påverka handeln i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset, därför att det enligt nuvarande uppgifter inte tycks överensstämma med gemenskapsreglerna för stöd till syntetfiberindustrin. Dessutom kanske det inte är i överensstämmelse med systemet för stöd till textilindustrin.

Vidare har EG-domstolen ofta fastställt att kommissionen i sin bedömning av om ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden skall ta hänsyn till alla relevanta faktorer, inklusive om tillämpligt de omständigheter som redan beaktats i ett tidigare beslut och de villkor som det beslutet kan ha ålagt en medlemsstat⁽¹⁾. När kommissionen bedömer det föreslagna stödet till Beaulieugruppen med hänsyn till dess förenlighet med den gemensamma marknaden, skall den ta hänsyn till sina beslut 84/111/EEG och 84/508/EEG av den 30 november 1983⁽²⁾ respektive den 27 juni 1984⁽³⁾, i vilka den fastslog att det stöd som de belgiska myndigheterna beviljade Beaulieugruppen 1983 var oförenligt med den gemensamma marknaden och borde återbetalas. I båda fallen pågår talan vid de belgiska domstolarna och till dags dato har stödet inte återbetalats.

Till dess att det felaktiga stöd som beviljades Beaulieugruppen under 1983 har återbetalats, har företaget till följd av detta en oberättigad gynnsam ställning mot sina konkurrenter.

Även om kommissionen, efter att ha inlett de förfaranden som anges i artikel 93.2 avseende den franska regeringens förslag att bevilja stöd till Beaulieugruppen, skulle fastslå att det föreslagna stödet var förenligt med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion, skulle den därför överväga mot bakgrund av tidigare rättsfall, om det skulle vara lämpligt att inställa betalningen av den summa av det föreslagna stödet som skulle återbetalas till de belgiska myndigheterna i enlighet med tidigare beslut beträffande företaget. Under dessa förhållanden skulle utbetalning av denna del av stödet inställas fram till dess att stödet hade återbetalats.

Utan hinder av den franska regeringens försäkran att stöd inte skall beviljas till Beaulieugruppen i strid mot gemenskapsreglerna för stöd till syntetfiberindustrin eller systemet för stöd till textilindustrin, kan kommissionen besluta att varje förslag att bevilja stöd till företagens planerade investering i ny produktionskapacitet för mattvävning och mattor skulle utgöra indirekt stöd till produktion av PP-BCF-garn, eftersom det förefaller som om fibrerna skulle levereras från de nya garnproduktionsenheter som installerats av den eventuella stödberättigade.

Då medlemsstaterna enligt gemenskapsreglerna skall anmäla alla förslag om beviljande av stöd till tillverkare av syntetfibrer för att gynna dessa verksamheter, skulle det

⁽¹⁾ Ärende C-261/89. Domstolsbeslut av den 3 oktober 1991. Rec. I-4437.

⁽²⁾ EGT nr L 62, 3.3.1984.

⁽³⁾ EGT nr L 283, 27.10.1984.

föreslagna stödet ha anmälts till kommissionen. Enligt tillgängliga uppgifter förefaller det som om det inte skulle omfattas av gemenskapsreglerna för stöd till syntetfiberindustrin, och på grund av detta förefaller det vara oförenligt med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. Dessutom kanske det föreslagna stödet inte omfattas av systemet för stöd till textilindustrin.

Mot bakgrund av ovan nämnda skäl har kommissionen beslutat att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.3 i Romfördraget avseende förslag att bevilja stöd till Beaulieugruppen för att gynna företagets planerade investering i nya produktionsenheter för mattväv och mattor som skall uppföras i Maubeuge i regionen Nord-Pas-de-Calais.

Därför ger härmed kommissionen den franska regeringen möjlighet att inom en månad från och med mottagandet av detta brev inlämna sina synpunkter och överlämna ytterligare information om det förslagna stödet.

Genom att förfarandet i artikel 93.2 i Romfördraget inleds upphävs verkställandet av det föreslagna stödet, och det genomförs endast om och när kommissionen godkänner det. Varje mottagare av ett stöd som beviljats olagligt, dvs. utan att kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut, kan bli tvungen att återbetala stödet⁽¹⁾ i enlighet med de rättsliga förfaranden och bestämmelser som gäller i den berörda medlemsstaten, framförallt de som gäller resterande betalningar för statliga skulder, inklusive ränta på det stödbelopp som betalats till det berörda företaget från och med utbetalningsdagen och till den dagens procentvärde av den räntesats som används vid beräkning av det nettostöd av motsvarande värde

⁽¹⁾ EGT nr C 318, 24.11.1983.

som gäller för de olika formerna av stöd i den medlemsstaten. Denna bestämmelse är nödvändig för att återfå status quo⁽²⁾ genom att avlägsna alla ekonomiska förmåner som mottagaren av olagligt stöd har gynnats med från den dag han erhöll stödet.

Kommissionen begär även att den franska regeringen genast skall informera Beaulieugruppen att ett förfarande har inletts och det faktum att de kan bli tvungna att betala tillbaka varje olagligt stöd som de mottagit, inklusive ränta.

Kommissionen meddelar härmed den franska regeringen att den skall offentliggöra detta brev som ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* med uppmaning till andra medlemsstater och berörda parter att inlämna sina synpunkter och i EES-bilagan till EGT med en liknande uppmaning till berörda parter att lämna sina synpunkter. EFTA:s övervakningsmyndighet skall meddelas i enlighet med protokoll 27 i EES-avtalet.”

Genom denna anmälan anmodar kommissionen övriga medlemsstater och berörda parter att inkomma med sina synpunkter senast en månad efter offentliggörandet av denna anmälan till

Europeiska gemenskapernas kommission
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Synpunkterna överlämnas till den franska regeringen.

⁽²⁾ Ärende C-142/87. Domstolens beslut av den 21 mars 1990. Rec. I-959.